

“मीठे बच्चे- ईश्वरीय बचपनलाई भुलेर उच्च वर्सा नगुमाऊ, सम्पूर्ण पास भयौ भने मात्र सूर्यवंशी घरानामा राज्य मिल्छ।”

प्रश्न:- सत्ययुग र त्रेतामा कुनै पनि आत्मालाई आफूले गरेको कर्ममा पछुताउनु पर्दैन, किन?

उत्तर:- किनभने सत्ययुग-त्रेतामा आउने आत्माले संगमयुगको नै प्रारब्ध भोग्छन्। उनीहरूले संगममा बाबाबाट यस्तो कर्म सिकेका छन्, जसकारण २१ जन्म सम्म उनीहरूलाई कुनै कर्ममा पछुताउनु पर्दैन। अहिले बाबाले यस्तो कर्म सिकाउनुहुन्छ, जसले गर्दा आत्मा कर्मातीत बन्छ। फेरि कुनै पनि कर्मको फल दुःख भोग्नु पर्दैन।

गीत:- बचपन के दिन भुला न देना....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले मीठो मीठो गीत सुन्थे। बेहदका पिताले बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ। परमपिता परमात्मा उहाँलाई भनिन्छ जो श्री श्री अर्थात् सबैभन्दा श्रेष्ठ हुनुहुन्छ। भन्ने पनि गर्छन्- शिव भगवानुवाच अथवा रुद्र भगवानुवाच। रुद्र परमपिता परमात्मालाई नै भनिन्छ। त्यसैले परमपिता परमात्माले यस शरीरद्वारा आफ्ना बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ। यसरी तिमी आत्मा हौ भनेर अरू कुनै मनुष्य, साधु, सन्त आदिले भन्न सक्दैन। तिम्रो परमपिता यस मुख कमलद्वारा बोलिरहनु भएको छ। गऊमुख भनिन्छ। अब पानीको त कुनै कुरा छैन। बाबा हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर। श्री श्री १०८ को रुद्र माला वा शिव माला हुन्छ नि। त्यसैले पहिला त यो पक्का निश्चय गर- बाबाले हामी आत्माहरूलाई पढाउनुहुन्छ। आत्माले नै संस्कार लिएर जान्छ। आत्माले नै अंगहरूद्वारा पढ्छ। आत्माले स्वयं भन्दछ- म एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छु। भिन्न-भिन्न नाम, रूप, देश, काल.... सत्ययुगमा जब पुनर्जन्म लिन्छु, नाम-रूप बदलिन्छ। यो आत्माले बोल्छ। सत्ययुगमा हुँदा पुनर्जन्म पनि सत्ययुगमानै हुन्छ अथवा बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- तिमी स्वर्गमा हुँदा पुनर्जन्म त्यहीं लिन्छौ फेरि नाम-रूप बदलिन्छ।

निराकार शिवबाबा यस रथमा आएर सम्झाइरहनु भएको छ- प्यारा बच्चाहरू, अब तिमी मेरो बच्चा बनेका छौ। तिमीलाई धेरै खुसी छ- हामीले बेहदका बाबाको वर्सा उहाँ ब्रह्माद्वारा लिइरहेका छौ। आत्माले भन्दछ- म यस शरीरद्वारा बेरिस्टरी अथवा डाक्टरीको पार्ट बजाउँछु। म आत्मा अशरीरी थिएँ फेरि गर्भमा आएर शरीर धारण गरेको छु। बाबा भन्नुहुन्छ- म त गर्भमा आउँदिन। परमपिता परमात्मा एक शरीर छोडेर अर्को लिनुहुन्छ, यस्तो हामीले भन्दैनौं। पुनर्जन्म त तिमीले लिन्छौ। यिनले पनि लिन्छन्। यो आत्माले ८४ जन्म पूरा लिएको छ। यो आत्माले आफ्नो ८४ जन्मलाई जान्दैनथे। अहिले ८४ जन्मलाई जानेका छन्। आत्माले नै भन्छ- मैले सूर्यवंशी घरानामा जन्म लिएँ। फेरि पुनर्जन्म लिँदै आएँ। फेरि चन्द्रवंशी घरानामा जन्म लिएँ। फेरि पुनर्जन्म लिँदै-लिँदै सत्ययुग, त्रेता, द्वापर अनि कलियुगमा आइपुगेँ। आत्माले भन्छ- द्वापरमा हामीले बाबालाई धेरै याद गर्थौं। परमपिता परमात्माको लिंग रूपको पूजा पनि गर्थौं। म आत्मा सत्ययुगमा मालिक थिएँ, त्यहाँ कसैको पूजा गर्दैनथेँ। स्वर्गमा भक्ति हुँदैन। आधा कल्प भक्ति गर्थौं। अब फेरि बाबाको सम्मुख आएका छौं। अहिले तिमीहरू सबै साकारद्वारा निराकार बाबाको सम्मुख आएका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- यो ईश्वरीय जन्मलाई नभुल। भन्छन्- बाबा, यो त धेरै मुस्किल छ।

ओहो, मुस्किल भनेको के हो? तिमी आत्माहरूको पिता म नै हुँ। म तिमीलाई पतितबाट पावन बनाउन आएको छु। तिमी स्वर्गको बादशाही लिनको लागि पढ्दैछौ। ज्ञानको संस्कार म परमपिता परमात्मामा छ त्यसैले मलाई ज्ञान सागर, मनुष्य सृष्टिको बीजरूप भन्दछन्। स्वयं भन्नुहुन्छ— म नै वास्तवमा रचयिता हुँ। म परमधाममा रहन्छु। म यहाँ एकै पटक आउँछु जब मैले पढाउनु पर्छ। आएर पतित सृष्टिलाई पावन बनाउँछु। अवश्य पनि पतितले नै याद गर्छन्। सत्ययुगमा पावनले त याद गर्दैनन्। आएर हामी आत्माहरूलाई पावन बनाउनुहोस्— यस्तो त कसैले पनि भन्दैनन्। पतित त मायाले बनाएको हो, तब भन्दछन्— पावन बनाउनुहोस्। तर उनीहरूलाई म कहिले आउँछु भन्ने थाहा छैन। म संगममा नै आउँछु। अरू कुनै समयमा म आउँदिन। अहिले आएको छु। तिमी बच्चाहरू मेरो बनेका छौ। थाहा छ— बाबाले फेरि प्राचीन राजयोग सिकाउनुहुन्छ, जसबाट विश्व पावन बन्छ। यो हो निराकार ईश्वरको पाठशाला। निराकार बाबा भन्नुहुन्छ— म यस तनमा आउँछु। यी ब्रह्मा तिमी बडी माँ हुन्। ती मम्मा सरस्वती जगत् अम्बा ब्रह्माकी छोरी हुन्। बडी माँले पालना दिन त मिल्दैन, त्यसैले ती जगदम्बालाई नियुक्त गरिएको हो। यिनको शरीरलाई जगत् अम्बा भनिदैन। यी माता-पिता पनि हुन्। यी ब्रह्मा माता पनि हुन्। वर्सा माताबाट मिल्न सक्दैन। वर्सा फेरि पनि बाबाबाट नै मिल्छ। यी ब्रह्मा माताका तिमी मुख वंशावली हौ। बाबा भन्नुहुन्छ— बच्चे, मेरो बनेर तिमीले स्वर्गको बादशाही लिनको लागि पुरुषार्थ गर्दा-गर्दै फेरि कतै मायाको युद्धमा नहार्नु, भागेर नजानु। यो ईश्वरीय बचपनलाई नभुल्नु। यदि भुल्यौ भने रूनु पर्ने हुन्छ। त्यसैले बी.के. सरस्वती जसलाई जगत् अम्बा भनिन्छ, उनी पालना गर्न निमित्त बनेकी छन्। यी ब्रह्माले पालना कसरी गर्न सक्छन्। कलश पहिला यिनलाई मिल्छ। पहिले यिनको कानले सुन्छ। फेरि सम्हाल्नको लागि जगदम्बा छिन्। बाबा भन्नुहुन्छ— अब म तिमीलाई वापस लिएर जान संगममा आएको छु। जसरी धर्माऊ महिना हुन्छ, जसलाई पुरुषोत्तम मास भनिन्छ नि। त्यसरी नै यो पनि पुरुषोत्तम युग हो जहाँ सर्वोत्तम पुरुष बन्नु छ। पुरुषोत्तम अर्थात् सर्वोत्तम पुरुष को हुनुहुन्छ? यी श्री लक्ष्मी-नारायण, यी नर-नारी सबैभन्दा उच्च कसरी र कोद्वारा बने? बाबा भन्नुहुन्छ— मद्वारा। मेरो नाम पनि छ श्री श्री— सबैभन्दा श्रेष्ठ। यस्ता श्री नारायण जस्तो मनुष्य मैले बनाउँछु। पतितलाई पावन बनाउँछु। जसबाट फेरि यस्ता लक्ष्मी-नारायण, उत्तम नारी र पुरुष बन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, देहसहित देहका जति पनि सम्बन्ध छन् ती सबैलाई भुल्दै जाऊ। म एक सँग योग लगाऊ। तिमीले भन्दछौ— हामी बाबाको बच्चा बनेका छौं। हामी बाबाले स्थापना गर्नु भएको स्वर्गको मालिक बन्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। यो हो आत्माको अथवा बुद्धिको यात्रा। धारणा सबै आत्माले नै गर्नु छ। शरीर त जड हो। आत्माको प्रवेशताले यो चैतन्य बन्छ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! यो यादको गन्तव्य धेरै लामो छ। तीर्थहरूमा त मनुष्यहरू चक्र लगाएर फर्केर आउँछन्। तीर्थहरूमा त कहिल्यै विकारमा जाँदैनन्। क्रोध, लोभ आदि भए पनि पवित्र अवश्य नै रहन्छन्। फेरि घरमा फर्केर आउँछन् त्यसपछि अपवित्र बन्छन्। अहिले सबैको आत्मा झूटो छ, त्यसैले शरीर पनि झूटो नै छ। लक्ष्मी-नारायणको राजधानीमा आउने सबै आत्माहरू अहिले पतित छन्। सत्ययुगमा बेहदको सुख, शान्ति, पवित्रता रहन्छ। कलियुगमा यी तीनवटै छैनन्। घर-घरमा दुःख अशान्ति छ। कुनै-कुनै घरमा त नर्क जस्तै अशान्ति हुन्छ। आपसमा धेरै लडाइँ झगडा गरिरहन्छन्। त्यसैले बाबा

भन्नुहुन्छ— यस बचपनलाई नभुल। यदि भुल्यौ भने उच्च वर्सा गुमाउने छौ। भुल्यौ, छोडपत्र दियौ भने अधम गति प्राप्त हुन्छ। यदि श्रीमतमा चल्थौ भने श्रेष्ठ श्री लक्ष्मी-नारायण बन्छौ। सीता-राम त्रेतामा आउँछन्। दुई कला कम हुन्छ, यसकारण उनलाई क्षत्रियपनको निशानी दिइन्छ। यस्तो होइन— त्यहाँ कुनै राम-रावणको लडाइँ भयो। जसले माया माथि विजय प्राप्त गर्छन् उनीहरू देवता वर्णमा जान्छन्। जो माया माथि विजय प्राप्त गर्न सक्दैनन्, फेल हुन्छन्, उनलाई क्षत्रिय भनिन्छ। उनीहरू राम-सीताको घरानामा जान्छन्। पूरा अंक हो १००, सूर्यवंशी नम्बरवनमा जो आउँछन्, उनीहरू नै गद्दीमा बस्ने छन्। अलिकति कम भयो भने सेकेन्ड नम्बर। ३३ प्रतिशत भन्दा तल आयो भने राज्य पछि मिल्छ। सूर्यवंशीको राज्य पूरा भएर फेरि चन्द्रवंशीको चल्छ। सूर्यवंशी फेरि चन्द्रवंशी बन्छन्। सूर्यवंशी राजधानी अहिले बितिसक्यो। ड्रामालाई पनि बुझ्नु छ। सत्ययुग पछि त्रेता, सतोप्रधानबाट सतो बन्छन्। मैला पर्दै जान्छ। पहिले गोल्डन फेरि सिल्वर, कपर... अब तिम्रो आत्मा मैलो भएको छ। आत्माको ज्योति निभेको छ, पत्थर बुद्धि बनेको छ, बाबाले फेरि पारस बुद्धि बनाउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— हे आत्माहरू, हिँड्दा-डुल्दा कुनै पनि कार्य गर्दा बाबालाई याद गर। आठ घन्टा त पाण्डव सरकारलाई मदत गर। अहिले तिमी आसुरी कुलबाट ईश्वरीय कुलमा आएका छौ फेरि यदि आसुरी कुलमा गयौ भने अथवा उनलाई याद गर्थौ भने विकर्म विनाश हुने छैन। मेहनत सारा यसमा छ। नत्र अन्तमा धेरै रूनु पछुताउनु पर्ने हुन्छ। पापको बोझ रह्यो भने तिम्रो लागि अदालत (ट्रिबुनल) बस्नेछ। साक्षात्कार गराइनेछ— तिमीले फलानो जन्ममा यो-यो पाप गर्थौ। काशी कलवटमा पनि साक्षात्कार गराएर सजाय दिइन्छ। यहाँ पनि साक्षात्कार गराएर धर्मराजले भन्नेछन्— हेर, बाबाले यस ब्रह्मा तनमा आएर तिमीलाई पढाउनु भयो, यति सिकाउनु भयो फेरि पनि तिमीले यो-यो पाप गर्थौ, यस जन्मको मात्रै होइन, जन्म-जन्मान्तरका पापहरूको पनि साक्षात्कार गराउनु हुन्छ। समय धेरै लामो जस्तो लाग्छ, मानौं धेरै जन्म देखि सजाय खाइरहेको छु। फेरि धेरै पछुताउने छौ, रूने छौ। तर के हुन सक्छ र? यसकारण पहिले नै बताइदिएको छु। नाम बदनाम गर्थौ भने धेरै सजाय खानु पर्ने छ। यसकारण प्यारा बच्चाहरू! सतगुरुको निन्दक नबन। नत्र सजाय पनि खानु पर्नेछ र पद पनि कम हुन्छ।

तिम्रो सतबाबा, सतशिक्षक, सतगुरु एउटै हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी ब्रह्मा बच्चाले मलाई धेरै याद गर्छन्। ज्ञान पनि धारण गर्छन्। यी र मम्मा नम्बरवन पास भएर फेरि लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। यिनको डिनायस्टी बन्छ। सबैले पुरुषार्थ गर्छन्, हामी पनि मम्मा बाबाको जस्तै मेहनत गरेर उहाँको तख्तको मालिक बन्नु छ, माता-पिताको अनुसरण गरेर भविष्यको तख्तनशीन बन्नु छ। यो रचयिता र रचनाको ज्ञान कसैले जान्न सक्दैन। उनीहरूले त बेअन्त भनिदिन्छन्— हामी जान्दैनौं, नास्तिक हौं। नबुझेका कारणले नै सबै बच्चाहरू दुःखी भएका छन्। पानीको लागि, जमीनको लागि... लडाइँ-झगडा गरिरहन्छन्। भनिन्छ पनि— यो पूर्व जन्मको कर्मको फल हो। अहिले तिमी बाबाबाट यस्तो कर्म सिक्छौ, जसकारण तिमी २१ जन्म कहिल्यै गरिएको कर्ममा पछुताउनु पर्दैन। एकदमै कर्मातीत अवस्थामा पुर्‍याइदिनु हुन्छ। भगवानुवाच— हे बच्चाहरू, म पिताको अथवा म साजनको बनेर फेरि कहिले छोडपत्र नदिनु। छोडपत्र दिने कहिल्यै संकल्प पनि नआओस्। त्यहाँ कहिल्यै स्त्रीले पतिलाई छोडपत्र दिने संकल्प पनि गर्दैनन्। बच्चाले कहिल्यै पितालाई छोडपत्र दिने छैन। आजकाल त धेरैले दिन्छन्। सत्ययुगमा कहिल्यै छोडपत्र दिंदैनन्

२०७५ आषाढ ७ बिहीबार २१-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
किनभने त्यहाँ तिमी अहिलेको पुरुषार्थको प्रारब्ध भोग्छौ, जसकारण कुनै दुःखको अथवा छोडपत्रको प्रश्न
नै आउँदैन।

यो यादको यात्रा हो- परमपिता परमात्माको पासमा जाने रूहानी यात्रा। निराकार बाबाले यस मुखद्वारा
निराकार आत्माहरू सँग कुराकानी गर्नुहुन्छ। त्यसैले यी गऊ मुख भए नि। बडी माँ हुनुहुन्छ। तिमी हौ मुख
वंशावली। उहाँबाट ज्ञान रत्न निकलन्छ। बाँकी गऊको मुखबाट जल कसरी निस्कन्छ! बाबाले यस
मुखद्वारा अविनाशी ज्ञान रत्न दिनुहुन्छ। एक-एक रत्न लाखौं रुपैयाँको छ, जति तिमी धारण गर्छौ...। मुख्य
हो नै मन्मनाभव। यो एक रत्न नै मुख्य हो। बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गन्थौ भने म बेहदको
सुखको वर्सा दिन बाँधिएको छु। जबसम्म शरीर छ मलाई याद गर्दै रह्यौ भने तिमीलाई स्वर्गको बादशाही
दिनेछु किनभने तिमी आज्ञाकारी वफादार बन्छौ। जो जति यादमा रहन्छन् उनीहरूले त्यति नै दुनियाँलाई
पवित्र बनाउँछन्। यादले नै विकर्म विनाश हुन्छ। बच्चाहरूलाई मायाले घरी-घरी भुलाइदिन्छ, यसकारण
सावधानी दिनुहुन्छ। कहिल्यै पनि बाबालाई नभुल। म तिमीलाई लिन आएको छु। सत्ययुग देखि फेरि
नाटक दोहोरिनेछ। म सत्ययुगको मालिक बन्ने छैन। तिमीलाई स्वर्गको राजाई दिन्छु। म फेरि आधा-कल्प
वानप्रस्थमा रहन्छु। फेरि आधा कल्प मलाई कसैले याद गर्ने छैनन्। दुःखमा सबैले याद गर्छन्। सुखमा
कसैले गर्दैनन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको
रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) ८ घन्टा पाण्डव गवर्मेन्टको मदत अवश्य गर्नु पर्छ। यादमा रहेर विश्वलाई पावन बनाउने सेवा
गर्नु छ।
- २) कहिल्यै कुनै उल्टो कर्म गरेर सतगुरुको निन्दा गराउनु हुँदैन। मम्मा-बाबाले जस्तै पुरुषार्थ गरेर
सूर्यवंशी राजाई लिनु छ।

वरदान:- आफ्नोपनको अधिकारको अनुभूतिद्वारा अधीनतालाई समाप्त गर्ने सर्व अधिकारी भव

बाबालाई आफ्नो बनाउनु अर्थात् आफ्नो अधिकार अनुभव हुनु। जहाँ अधिकार छ, त्यहाँ नत
स्व प्रति अधीनता हुन्छ, न सम्बन्ध-सम्पर्कमा आउने अधीनता हुन्छ, न प्रकृति र
परिस्थितिहरूमा आउने अधीनता हुन्छ। जब यी सबै प्रकारको अधीनता समाप्त हुन्छ तब सर्व
अधिकारी बन्छौ। जसले पनि बाबालाई चिनेर आफ्नो बनाए, उनै महान् हुन् र अधिकारी हुन्।

स्लोगन:- आफ्नो संस्कार वा गुणलाई सबै सँग मिलाएर चल्नु- यही विशेष आत्माको विशेषता हो।